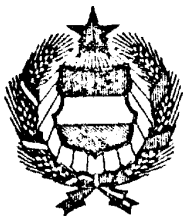

SZABADALMI LEÍRÁS

(19) HU

MAGYAR
NÉPKÖZTÁRSASÁG

ORSZÁGOS
TALÁLMÁNYI
HIVATAL

(11)

192349

B
Nemzetközi
osztályjelzet:
(51) NSZO,

A 01 C 7/04

A bejelentés napja: (22) 1985. VIII. 12. (21) 3090/85

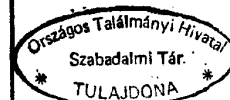
A bejelentés elsőbbsége: (33) DE

(32) 1985. II. 23.

(31) G 85 05 231.0

A közzététel napja: (41) (42) 1986. VIII. 28.

Megjelent: (45) 1988. 06. 27.

Feltaláló(k): (72)

Schoenmakers Jan, mezőgazdasági-gép képviselő, Meerssen, NL

Szabadalmaz: (73)

H. Fahse und Co., Düren, DE

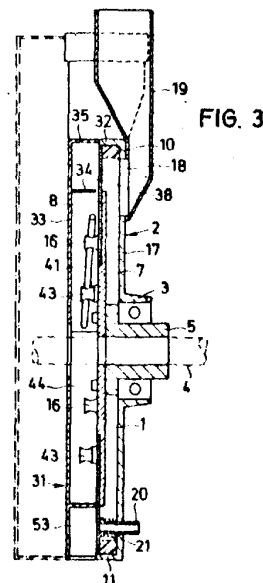
(54)

Vetőszerkezet szemenkénti vetőgépekhez

(57)KIVONAT

A találmány tárgya vetőszerkezet szemenkénti vetőgépekhez, amelynek vákuumforráshoz csatlakoztatható kisnyomású kamrával és vetőanyag tartállyal összeköttetésben lévő, vetőanyagot felfogó térrel kialakított háza van, valamint a kisnyomású kamra és a vetőanyagot felfogó tér között egy hajtótengellyel összerősített lyuktarcsa van, amelynek szívoltyukjai egy elkülönítő elem terében elhaladó osztókörön vannak kiképezve és a ház alsó részében a vákuumtértől el vannak zárva.

A találmány lényege, hogy a lyuktarcsa (8) a hajtótengellyel (4) mereven összerősített, a kisnyomású kamra (1) házában (2) ágyazott tartótányérra (7) oldhatóan van erősítve és sugárirányban külső szélével a kisnyomású kamra (1) szélén levő tömítésre (10) támaszkodik, és hogy a vetőanyagot felfogó tér (44) fa-zék, illetve edény alakú fedélrész (31) révén van kápepze, amely a kisnyomású kamra (1) széléhez fekszik és összeköttetésben van a vetőanyag tartályával (37).

A találmány tárgya vetőszerszerkezet szemenkénti vetőgépekhez, amelynek vákuumforráshoz csatlakoztatható kisnyomású kamrával és vetőanyag tartállyal összeköttetésben levő, vetőanyagot befogadó térrel kialakított háza van, valamint a kisnyomású kamra és a vetőanyagot befogadó tér között egy hajtótengellyel összeerősített lyuktárcsa van, amelynek szívólyukjai egy elkülönítő elem terében elhaladó osztókoronának kiképezve, és a ház alsó részében a kisnyomású kamra vákuumterétől el vannak zárva, továbbá a vetőanyagot felfogó tér egy kidobó nyílása fölött vannak.

Az ilyen típusú ismert vetőszerszerkezeteknél egy az egyik oldalával kisnyomású teret határoló forgó lyuktárcsa egy vetőanyagot tartalmazó térből vetőmagvakat visz magával, amely vetőmagvak a lyuktárcsának a kisnyomású térrel ellentétes oldalán az egyes szívólyukokban vannak tartva. Egy elkülönítő elem segítségével kísérik meg annak biztosítását, hogy minden szívólyukban csak egy vetőmag legyen. Vetőmag hiányos szívólyukak eléggé megbízhatóan ki van küszöbölve. A szívólyukakat azután olyan téren vezetik keresztül, amelyben nincsenek szívóhatásnak kitéve. Itt a vetőmagvak lesopró idom, fúvóka vagy hasonló segítségével elhagyják a szívólyukokat és a barázdába hullnak.

Az ilyen vetőszerszerkezetek használhatók aránylag nagyméretű vetőmagvakhoz, például kukoricához, babhoz, cukorrépához stb. azonban használhatók aprómagvakhoz, mint például sárgarépához, hagymához stb. is.

Ilyen szemenkénti vetőgép ismert például a 22 42 272 számú Német Szövetségi Köztársaság-beli közzételti iratból, amelynél olyan forgó dobót alkalmaznak, amelynek homlokoldala lyuktárcsával van lezárva. E lyuktárcsa külső oldala egy vetőanyagot tartalmazó teret határol.

A dob tengelyen van ágyazva, amely a dob belső terét egy vákuumforrással köti össze. Ez az ismert szerkezet főként aránylag nagyobb vetőmagvak kivetésére alkalmas, amely vetőmagvaknál megfelelően nagy sortávolságokra van szükség. Ennél az ismert megoldásnál nehézségek jelentkezhetnek akkor, amikor kis sortávolságokban finom méretű aprómagvakat szeretnénk vetni.

A 75 30 329 számú Német Szövetségi Köztársaság-beli használati minta leírás olyan szemenkénti vetőgépet ismert, amely főként kis átmérőjű vetőmagvak vetésére alkalmas. Ennél az ismert vetőgépénél egy kisnyomású kamra és egy vetőanyagot felfogó tér között lyuktárcsa van. Ezt egy hajtótengely viszi magával és csupán a kisnyomású kamra külső szélén támaszkodik egy itt levő tömítésre. Ennél az ismert szemenkénti vetőgépénél az üzemi tapasztalatok azt mutatták, hogy a lyuktárcsa ágyazása és tömítése nem megfelelő. Hiba az is, hogy a lyuktárcsát csak hosszú ideig tartó munkával lehet kicserélni. További hátrányos jelenség, hogy ez az ismert vetőgép csak jelentős szélességi mérettel készíthető el. Ebből következik, hogy általában csak kis sortávolságokhoz alkalmazható.

A találmány feladata szemenkénti vetőgépekhez használható olyan vetőszerszerkezet létrehozása, amely mind aprómagvakhoz, azaz igen kis átmérőjű vetőmagvakhoz, mind nagyobb átmérőjű vetőmagvakhoz egyformán jól alkalmazható, egyszerű szerkezeti kialakítású, kis szélességű, valamint a lyuktárcsája egyszerű módon cserélhető.

A találmány a kitűzött feladatot olyan említett típusú vetőszerszerkezet létrehozása révén oldja meg, amelynek lyuktárcsája egy a hajtótengellyel mereven összeerősített, a kisnyomású kamra házában ágyazott tartótányérra oldhatóan van erősítve és sugárirányban külső szélén egy a kisnyomású kamra szélén levő tömítésre támaszkodik, és amelynek vetőanyagot felfogó tere egy edény alakú fedélrész révén van kiképezve, amely a kisnyomású kamra szélére támaszkodik és összeköttetésben van a vetőanyag tartályával.

A lyuktárcsa egy kisnyomású kamra záró részének tekinthető. A kisnyomású kamrát a ház képezi és egyszerű hengeres alakja van. A lyuktárcsát a tartótányér tartja és ennek alakját mereven megtartja. A tartótányér átmérője úgy választható meg, hogy sugárirányban külső széle és a kisnyomású kamra széle között csak egy keskeny gyűrűtér marad. A lyuktárcsa sugárirányban külső széle a kisnyomású kamra szélén tömítően támaszkodik. Mivel azonban a tartótányér széle és a tömítés közötti távolság kicsi lehet, a lyuktárcsa megfelelően stabilan fekszik rá a tömítésre még akkor is, ha vékonyfalú anyagból készült. A fedélrész egyszerű módon erősíthető össze a kisnyomású kamra házával. E két alkatrész közötti tömítésnek nem kell légtömörnek lenni, csupán azt kell biztosítani, hogy a vetőanyag térből vetőmagvak ne tudjanak kiesni. Az alkatrészek egyszerű módon való összeerősítésének eredményeként a lyuktárcsa is gyorsan cserélhető és másikkal cserélhető ki.

A fedélrész egyszerű kialakítása azt is lehetővé teszi, hogy egy kisebb mélységű fedélrészről egy másik, nagyobb mélységű fedélrészre cseréljünk fel és fordítva annak érdekében, hogy a fedélrész befogadó térfogatát megváltoztassuk. Ezáltal finom aprómagvak kivetéséhez egy kisebb belső térfogatú fedélrészről, és nagyobb átmérőjű vetőmagvak vetéséhez nagyobb belső térfogatú fedélrészről szerelhetünk a vetőszerszerkezetre.

A találmány szerinti vetőszerszerkezet továbbá úgy is kialakítható, hogy a lyuktárcsa a tartótányérral bajonettzár-szerűen legyen összeerősítve. A lyuktárcsa oldásához, illetve tartótányérra való felerősítéséhez csupán arra van szükség, hogy a lyuktárcsát minden segédeszköz nélkül a tartótányérhez viszonyítva az egyik vagy másik kerületi irányban elfordítsuk.

A találmány szerinti vetőszerszerkezet úgy alakítható ki, hogy a tartótányéron a vetőanyagot felfogó tér irányába kinyúló, a hajtótengellyel koncentrikus körön elhelyezett több rögzítőcsap van, amelyeknek egy lényegében a lyuktárcsa falvastagságának megfelelő felfogó résük van. A rögzítőcsapok a lyuktárcsa lyukjaiba nyúlnak be, amely lyukak szélessége a lyuktárcsa forgásirányában csökken.

Az ismertetett elrendezés esetén a lyuktárcsa tartótányérra való oldható felerősítésén kívül a rögzítőcsapok még keverő hatást is kifejtenek.

A találmány szerinti vetőszerszerkezet továbbá úgy alakítható ki, hogy a lyuktárcsán a vetőanyagot felfogó tér felé előrenyúló, a hajtótengellyel koncentrikus körön elhelyezett több keverőcsap van. Arra is van lehetőség, hogy járulékos csapokat alkalmazzunk.

A találmány szerinti vetőszerszerkezetnél a rögzítőcsapok és a keverőcsapok egy közös osztáskörön is lehetnek. Ilyen módon egy közös osztáskörön egy sor a vetőanyagot felfogó térbe nyúló elemet kapunk.

A fedélrészbe egy válaszfal is lehet beépítve, amely egy felső, a vetőanyag tartállyal összeköttetés-

ben álló vetőanyag tér alját zárja le. Ezáltal egy aránylag kis vetőanyag tér hozható létre, ami különösen aprómagvak vetésénél előnyös. Ez a vetőanyag tér a legalsó részén záróeszközzel látható el annak érdekében, hogy szükség esetén a vetőanyagot teljesen ki lehessen bocsátani a vetőanyag térből.

A vetőszerkezet úgy is kialakítható, hogy a válaszfalban egy rúd alakú keverő van rugalmasan ágyazva, amelynek egyik vége a vetőanyagot felfogó térbe benyúló rögzítő- és keverőcsapokkal dolgozik együtt, másik vége pedig a vetőanyag tartály és a vetőanyag tér közötti bebocsátó nyílás terébe nyúlik. Ennek következtében a lyuktarcsán levő csapok a keverő egyik végével érintkezésbe kerülnek és ennek másik végét a válaszfal fölött a bebocsátó nyílás terében, a vetőanyag térben mozgatják és itt így megakadályoznak mindenféle boltosodást és elterelődést.

A rögzítő- és keverőcsapoknak a vetőanyagot felfogó térbe különböző messzire benyúló, a keverővel együtt dolgozó hatásfelületei vannak. Ezáltal azt érjük el, hogy a keverőnek a vetőanyag térben levő végén nemcsak egy síkban toódik el, hanem erre keresztirányban is. Ennek következtében a keverő hatás tovább javul.

A találmány szerinti vetőszerkezet úgy is kialakítható, hogy a kisnyomású kamra szélén levő tömítés nemezzgyűrűként van kiképezve.

A lyuktarcsának lehet egy a kisnyomású kamra szélén levő tömítés irányába ható előfeszítése is. Ezáltal a kisnyomású kamra sugárirányban külső szélén egy igen megbízható tömítést kapunk.

A kisnyomású kamra háza és a fedélrész mélyhúzással előállított alkatrész lehet. Ilyen módon az előállítási költségek és a súly lényegesen csökkenthetők.

A fedélrész a kisnyomású kamra házával szorítók révén oldhatóan lehet összeerősítve. A szorítók lényegében U alakúak és sugárirányban kívülről fogják közre a kisnyomású kamra házát és a fedélrészt. A szorítók például egy kar végein lehetnek felerősítve, amely karok a házhoz vagy a fedélrészen elfordíthatóan lehetnek ágyazva. Az oldás és az összeállítás, valamint a lyuktarcsa cseréje ezáltal tovább egyszerűsödik.

A találmány szerinti vetőszerkezetet részleteiben egy a rajzokon vázolt példaképpeni kiviteli alakjával kapcsolatban ismertetjük.

Az 1. ábra a találmány szerinti vetőszerkezet egy példaképpeni kiviteli alakjának vázlatos oldalnézete, amely a fedélrészt mutatja.

A 2. ábra a kisnyomású kamra házához vázlatos oldalnézete.

A 3. ábra a 2. ábrán feltüntetett 3–3 vonal menti vázlatos metszet, részben nézet.

A 4. ábra a kisnyomású kamra vázlatos oldalnézete, amelyen a fedélrész el van távolítva és látszik a felfogó lyuktarcsa.

Az 5. ábra a fedélrész belső oldalának nézete.

A találmány szerinti vetőszerkezetnek 1 kisnyomású kamrát képező fazék, illetve edény alakú 2 háza van, amelynek 3 agyában 4 hajtótengely van ágyazva. A 4 hajtótengellyel együtt forog az 5 agyrész és a 3 agyban tulajdonképpen az 5 agyrész van forgathatóan ágyazva. A 2 ház 6 tartón keresztül szokásos, a rajzokon nem ábrázolt módon van a szemenkénti vetőgép keretére erősítve. A 4 hajtótengelyt nem ábrázolt hajtóelemek forgatják.

Az 5 agyrészen 7 tartótányér ül, amely a 4 hajtótengely forgása közben ezzel együtt forog. A 7 tartó-

tányérral 8 lyuktarcsa van összeerősítve, amelyben egy osztókörön, egymástól meghatározott távolságokban kiképzett 9 szívólyukak vannak. E 9 szívólyukak átmérője kisebb a kivetni kívánt vetőmagvak átmérőjénél. A 8 lyuktarcsa a sugárirányban külső szélén gyűrű alakú, filc anyagú 10 tömítésre feszik, amely tömítés grafitot tartalmaz. A 8 lyuktarcsa külső átmérője kisebb a 2 ház hengeres 11 külső falának belső átmérőjénél.

A 8 lyuktarcsa a terheletlen állapotában enyhén kúpos csomkakúp alakú, minek következtében beszerelt állapotában a 8 lyuktarcsában egy feszültség van, ami a külső szélét a 10 tömítés irányába feszíti.

A 8 lyuktarcsában egyirányban hosszabb méretű 12 lyukak vannak (4. ábra). A 8 lyuktarcsa forgásirányát 13 nyíl mutatja. A 12 lyukaknak forgásirányban hátrább levő 14 részén az átmérő nagyobb és a 14 részhez résszerű 15 rész csatlakozik.

A 7 tartótányéron 16 rögzítőcsapok vannak, amelyek tengelyei egymással párhuzamosak. E 16 rögzítőcsapok átmérője és helyzetei úgy vannak megválasztva, hogy ezek egyirányban hosszabb méretű 12 lyukak 14 részeibe be tudnak nyúlni, ezeken keresztülnyúlnak. A 16 rögzítőcsapokban közvetlenül a 7 tartótányér fölött egy-egy felfogó rés van, amely rés lényegében a 8 lyuktarcsa falvastagságának felel meg. A 8 lyuktarcsának 7 tartótányérra való erősítéséhez csupán arra van szükség, hogy a 8 lyuktarcsát a 7 tartótányérra helyezzük úgy, hogy a 16 rögzítőcsapok keresztülnyúljanak a 12 lyukak 14 részén, és ezt követően a 8 lyuktarcsát az óramutató járásával ellenkező irányban a 7 tartótányérhez viszonyítva elfordítsuk (4. ábra).

Az 1 kisnyomású kamra 2 házához 17 hátfala van. E 17 hátfalban nagy méretű 18 nyílás van, amely 19 csatlakozó csomkon folytatódik. A levegőt a 19 csatlakozó csomkon keresztül szívjuk ki az 1 kisnyomású kamrából. A 19 csatlakozó csomk méretei lehetővé teszik, hogy kis vákuummal dolgozzunk és ezáltal a vetőanyagot kíméletesen kezeljük.

A 17 házfalban 20 összekötő cső van, amelyet 21 rugó a 8 lyuktarcsához nyom. A 20 összekötő cső szabad keresztmetszete úgy van elhelyezve, hogy a 8 lyuktarcsa egyes 9 szívólyukjainak el kell haladni e szabad keresztmetszet előtt. A 20 összekötő csőnek a 17 hátfaltól kinyúló vége a környezeti légtérhez csatlakozik. Ez azt jelenti, hogy annál a 9 szívólyuknál, amelyik a 20 összekötő cső előtt van, az 1 kisnyomású kamrában uralkodó szívónyomás megszűnik és e helyett atmosférikus nyomás jön létre. Ennek eredményeként megszűnik az itt tartott vetőmagra ható erő, a vetőmag szabadabbá válik, leesik.

A 20 összekötő cső mellett túlnyomású levegőt vezető 22 csatlakozó csomk van, amely 23 csővezetékhez csatlakozik. Ennek feladata a vetőmagvak leesése után a 8 lyuktarcsa 9 szívólyukjainak megtisztítása, kifűvése.

A 7 tartótányér sugárirányban külső széle és a 10 tömítés között a 8 lyuktarcsa egy gyűrű alakú teret fed le. A vetőszerkezet alsó részében ebben a gyűrű alakú térben van a 20 összekötő cső és a 22 csatlakozó csomk (4. ábra). A lyuktarcsa forgásirányában (13 nyíl), a túlnyomású levegőt bevezető 22 csatlakozó csomk után a gyűrű alakú térben 24 betét révén van a 8 lyuktarcsa 1 kisnyomású kamra felé levő oldala lezárva.

Az 1 kisnyomású kamra 2 házával 31 fedélrész U

alakú 30 szorítók révén oldhatóan van összeerősítve. Ezen a 31 fedélrészén a 4 hajtótengely szintén keresztülyúlhat és a fedélrész szintén fazék, illetve edény alakú. Külső 32 széle a 2 ház 11 külső falára fekszik. E 11 külső falnak és a 32 szélnek olyan módon kell egymáshoz feküdni, hogy közöttük vetőmagvak ne tudjanak áthaladni. Nem szükséges, hogy ezek között légtömör tömítés legyen.

A 31 fedélrésznek 33 alaplapja van. E 33 alaplap-tól 34 válaszfal nyúlik ki, amely a 32 szél síkjáig nyúlik előre, azaz a vetőszerkezet összeszerelt állapotban közvetlenül a 8 lyuktárcsa előtt végződik. A hengeres 35 falrészben – amelynek 32 széle van – 36 bebocsátó nyílás van. A vetőanyag a tároló 37 tartályból a 36 bebocsátó nyíláson keresztül ömlik a 34 válaszfal fölött kialakított 38 vetőanyag térbe.

A 34 válaszfal az 5 ábrán látható módon a 36 bebocsátó nyílás alsó szélétől indul ki és innen felfelé emelkedik. A 37 tartály a 34 válaszfal alsó szélénél végződik. A vetőanyagot tároló 37 tartály az alján 39 csappantyúval van lezárva, amely lehetővé teszi, hogy a tartályból a benne levő vetőmagvakat teljesen és rövid idő alatt eltávolítsuk.

A 34 válaszfalba gumiszerű 40 idom van behelyezve, amely rúd alakú, rugalmas 41 keverőt tart. A 41 keverő 42 vége a 34 válaszfal alatt van, amásik vége pedig a 34 válaszfal fölött, a 36 bebocsátó nyílás térszében helyezkedik el. A 40 idom lehetővé teszi a 41 keverő bármilyen irányban való elfordítását.

Felhelyezett 31 fedélrész esetén a 41 keverő 42 vége a 16 rögzítőcsapok mozgásterében és a 8 lyuktárcsán levő 43 keverőcsapok mozgásútjában van. A 16 rögzítőcsapoknak és a 43 keverőcsapoknak ívelt hatásfelülete van (3. ábra). A 43 keverőcsapok két-két rögzítőcsap között vannak. A 16 rögzítőcsapok és a 43 keverőcsapok hatásfelületei különböző távolságokba nyúlnak be a 31 fedélrész révén határolt 44 vetőanyagot felfogó térbe. A 41 keverőnek 16 rögzítőcsapokkal és 43 keverőcsapokkal való érintkezésbe kerülése azt eredményez, hogy a 41 keverő mind az 5. ábra rajzának síkjában, mind erre merőlegesen mozog.

A 30 szorítók 45 csapok körül fordíthatók el, amely csapok a 2 házban vannak ágyazva.

A 31 fedélrész 33 alaplapjában 46 nézőablak van, amelyen keresztül a 8 lyuktárcsa 9 szívólyukjai ellenőrizhetők olyan szempontból, hogy van-e rajtuk vetőmag.

A 33 alaplapban továbbá 47 excenter van, amelynek külső végére 48 állítórúd van erősítve (1. ábra), amely állítórúd 49 skálával dolgozik együtt. A 31 fedélrészben belül a 47 excenterhez rugalmas 50 fémszalag fekszik (5. ábra), amely az 51 helyen a 31 fedélrész hengeres 35 falrészéhez mereven van erősítve. Ez a fémszalag elkülönítő elemként van kialakítva. Ennek 8 lyuktárcsában levő 9 szívólyukak osztóköréhez viszonyított távolsága a 48 állítórúd révén megfelelően beállítható, változtatható.

A 31 fedélrész hengeres 35 falrésze az alsó részén ki van vágva (5. ábra) és 52 lesőprő idomot képez. Ezáltal a 8 lyuktárcsa 9 szívólyukjaiból kioldott vetőmagvak számára, ezek lehullására szabad tér jön létre.

A 33 alaplapban levő 53 nyílás lehetővé teszi a túlnyomású levegőt bevezető 22 csatlakozó csőből kúlpó levegő eláramlását.

Az 1 kisnyomású kamra 2 háza és a 31 fedélrész – a példaképpeni kiviteli alaknál – lemezből mélyhúzott alkatrészként van előállítva.

Szabadalmi igénypontok

- 5 1. Vetőszerkezet szemenkénti vetőgépekhez, amelynek vákuumforráshoz csatlakoztatható kisnyomású kamrával és vetőanyag tartállyal összeköttetésben levő, vetőanyagot felfogó térrel kialakított háza van, valamint a kisnyomású kamra és a vetőanyagot felfogó tér között hajtótengellyel összerősített lyuktárcsa van, amelynek szívólyukjai elkülönítő elem térszében elhaladó osztóköron vannak kiképezve és a ház alsó részében a kisnyomású kamra vákuumterétől el vannak zárva, továbbá a vetőanyagot felfogó tér kibővítő nyílása fölött vannak, a z z a l j e l l e m e z v e , hogy a lyuktárcsa (8) a hajtótengellyel (4) mereven összeerősített, a kisnyomású kamra (1) házában (2) ágyazott tartótányérra (7) oldhatóan van erősítve és sugárirányban külső szélével a kisnyomású kamra (1) szélén levő tömítésre (10) támaszkodik, és hogy a vetőanyagot felfogó tér (44) fazék, illetve edény alakú fedélrész (31) révén van képezve, amely a kisnyomású kamra (1) széléhez fekszik és összeköttetésben van a vetőanyag tartállyal (37).
- 10 2. Az 1. igénypontban meghatározott vetőszerkezet, a z z a l j e l l e m e z v e , hogy a lyuktárcsa (8) a tartótányérral (7) bajonettzár-szerű szerkezet-rész révén van összeerősítve.
- 15 3. Az 1. igénypontban meghatározott vetőszerkezet, a z z a l j e l l e m e z v e , hogy a tartótányérron (7) a vetőanyagot felfogó tér (44) irányában kinyúló, a hajtótengellyel (4) koncentrikus körön elhelyezett több rögzítőcsapja (16) van, amelyeknek lényegében a lyuktárcsa (8) falvastagságának megfelelő része van, és amelyek a lyuktárcsában (8) levő olyan lyukakba (12) nyúlnak be, amely lyukak szélessége a lyuktárcsa (8) forgásirányában csökken.
- 20 4. Az 1–3. igénypontok bármelyikében meghatározott vetőszerkezet, a z z a l j e l l e m e z v e , hogy a lyuktárcsán (8) a vetőanyagot felfogó tér (44) felé nyúló, a hajtótengellyel (4) koncentrikus körön elhelyezett több keverőcsapja (43) van.
- 25 5. A 3. vagy 4. igénypontban meghatározott vetőszerkezet, a z z a l j e l l e m e z v e , hogy a rögzítőcsapok (16) és a keverőcsapok (43) közös osztáskörön vannak.
- 30 6. Az 1–5. igénypontok bármelyikében meghatározott vetőszerkezet, a z z a l j e l l e m e z v e , hogy a fedélrészben (31) a felső, a vetőanyag tartállyal (37) összeköttetésben levő vetőanyag teret (38) alul lezáró válaszfala (34) van.
- 35 7. A 6. igénypontban meghatározott vetőszerkezet, a z z a l j e l l e m e z v e , hogy a válaszfalban (34) rúd alakú keverő (41) rugalmasan van ágyazva, amelynek egyik vége a vetőanyagot felfogó térbe (44) benyúló rögzítőcsapokkal (16) és keverőcsapokkal (43) együttműködő helyzetben van, másik vége pedig a vetőanyag tartály (37) és felső vetőanyag tér (38) között bebocsátó nyílás (36) terébe nyúlik.
- 40 8. A 7. igénypontban meghatározott vetőszerkezet, a z z a l j e l l e m e z v e , hogy a rögzítőcsapoknak (16) és keverőcsapoknak (43) a vetőanyagot felfogó térbe (44) különböző távolságokra benyúló, a keverővel (41) időközönként kapcsolódó hatásfelületei vannak.
- 45 9. Az 1–8. igénypontok bármelyikében meghatározott vetőszerkezet, a z z a l j e l l e m e z v e , hogy a kisnyomású kamra (1) szélén levő tömítés (10) nemez gyűrűként van kiképezve.
- 50 10. Az 1–9. igénypontok bármelyikében meghatá-

rozott vetőszervezet, a z z a l j e l l e m e z v e , hogy a lyuktárcsának (8) a kisnyomású kamra (1) szélé irányában ható előfeszültsége van.

11. Az 1-10. igénypontok bármelyikében meghatározott vetőszervezet, a z z a l j e l l e m e z v e , hogy a kisnyomású kamra (1) háza (2) és a fedélrész

(31) mélyhúzott alkatrészekként vannak kialakítva.

12. Az 1-11. igénypontok bármelyikében meghatározott vetőszervezet, a z z a l j e l l e m e z v e , hogy a fedélrész (31) a kisnyomású kamra (1) házával (2) szorítók (30) révén oldhatóan van összeerősítve.

5

5 db ábra

Kiadja: Országos Találmányi Hivatal
Felelős kiadó: Himer Zoltán

KÓDEX

FIG. 1

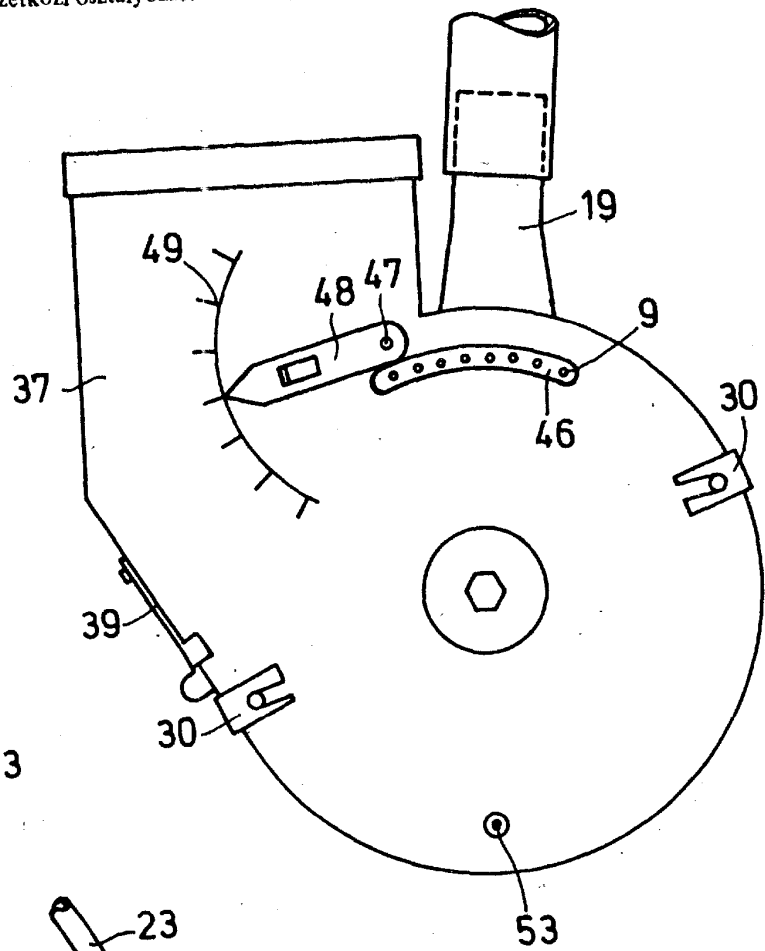

FIG. 2

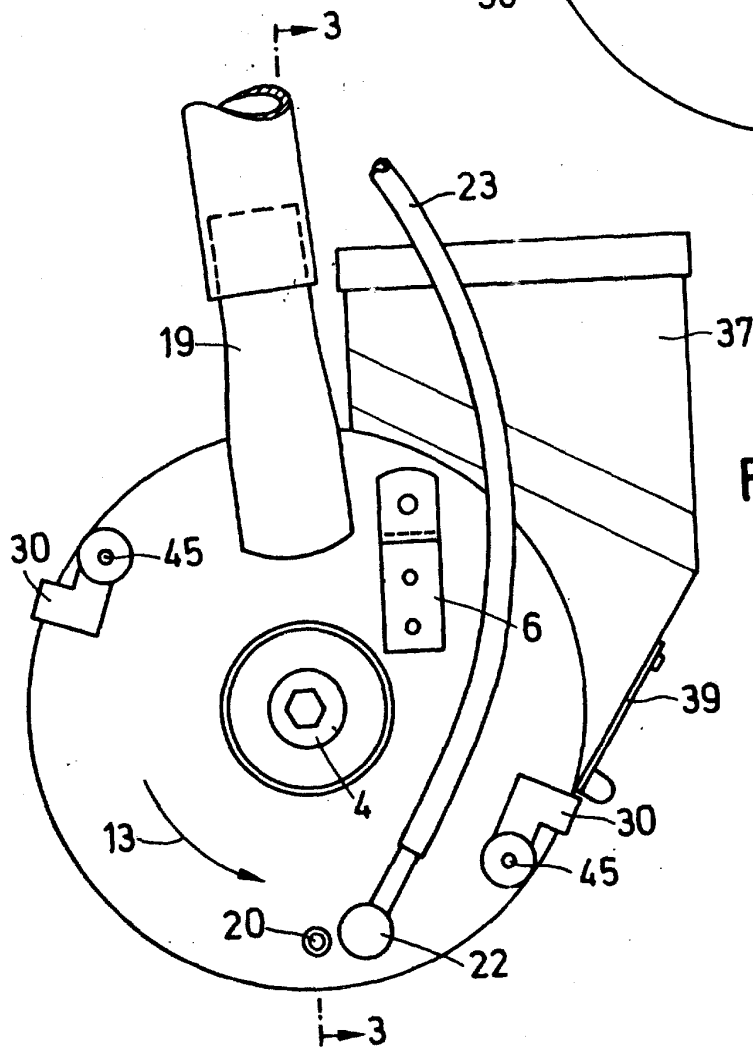

FIG. 3

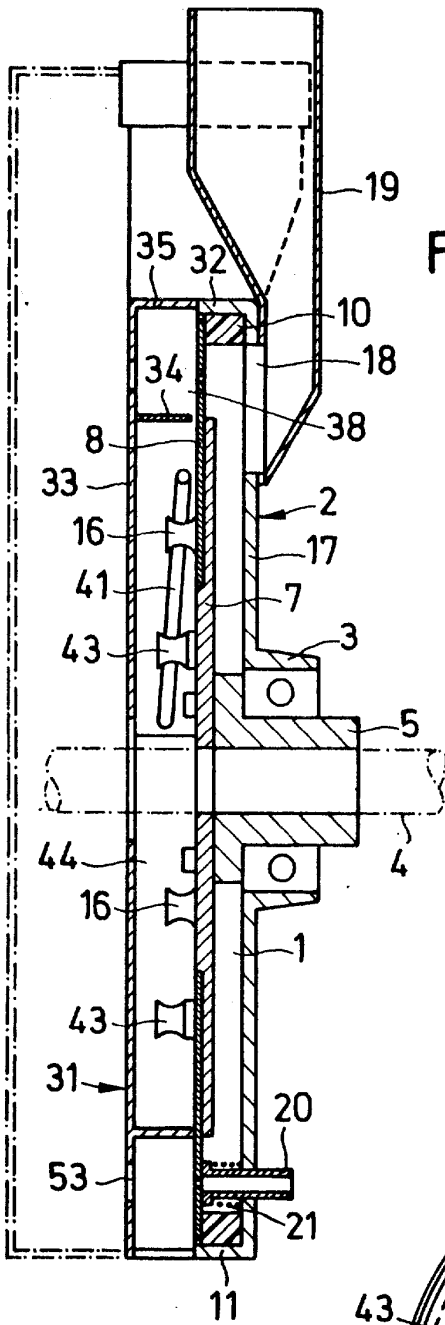
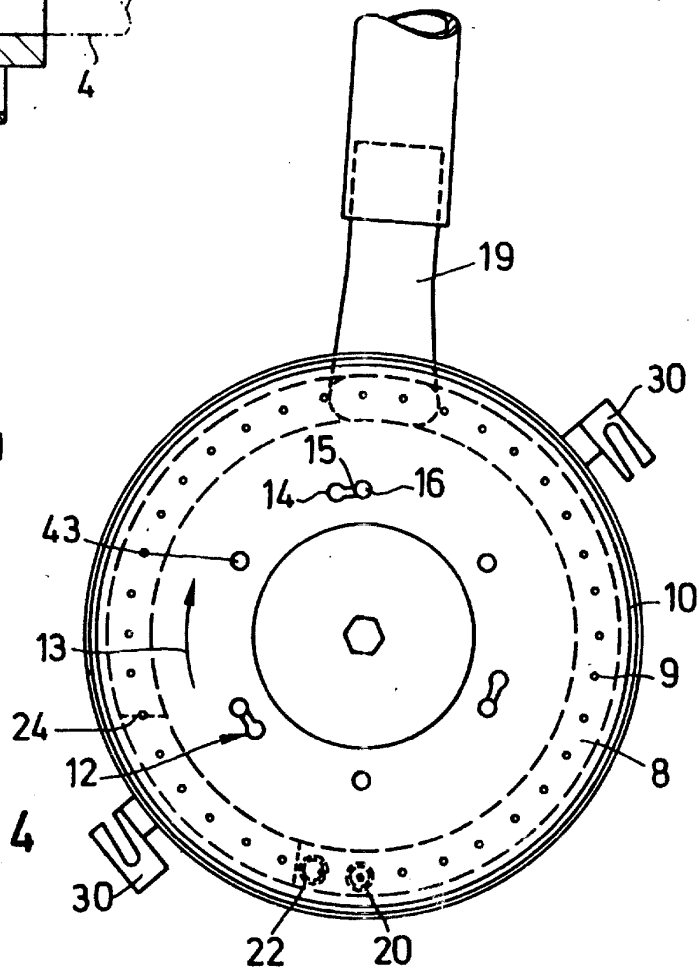

FIG. 4

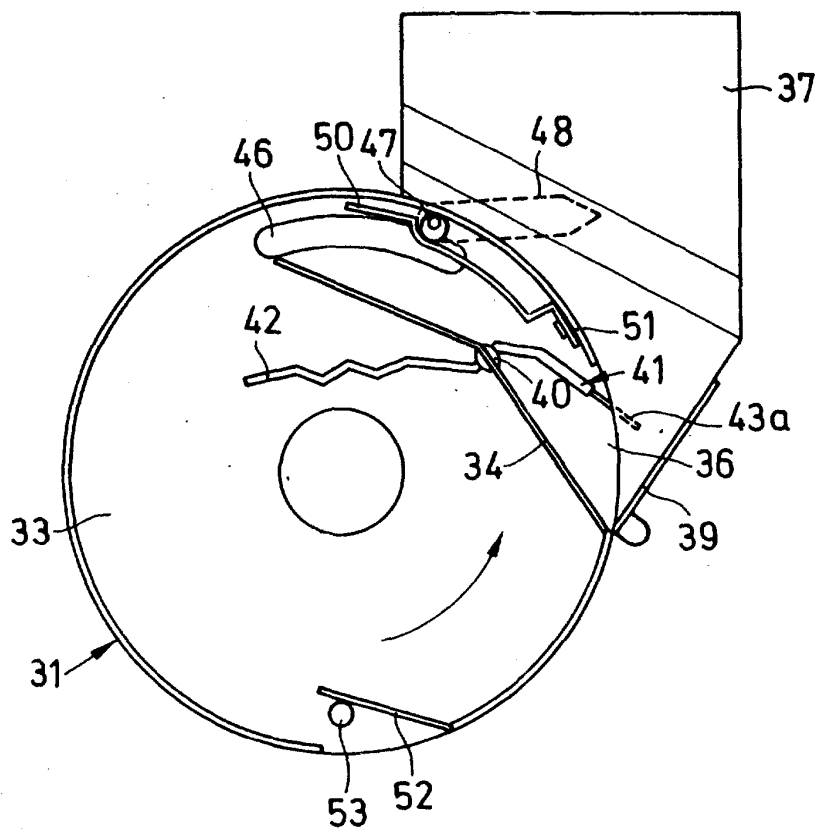

FIG. 5